

твърдѣ характеристичното изражение на единъ отъ участвуващитѣ, огъня на турцитѣ е билъ толкова зачестенъ, щото „отъ падающитѣ куршуми водата кипѣла около понтонитѣ“. Най-много си пострадала стрѣлковитѣ роти. Най-напоконъ слѣдъ страшни усилия, мжки и жертви, на каквито е способенъ само руския войникъ — първия ешалонъ достига Свищовския брѣгъ и, макаръ раздѣленъ на три части, веднага се заема да атакува караулния домъ, воденицата и поста у Текирь-Дере, отчаяно защитавани отъ турскитѣ войски. Атаката се е водила главно съ щикове и настѣпающитѣ сж напоили съ своята скъпа кръвь почти всѣка педя отъ неприятелската земя. По това врѣме почти съмнало, къмъ брѣга се приближавалъ вече втория ешалонъ руски войски, значително по-голямъ отъ първия, но значително по-много пострадалъ. Отъ тоя ешалонъ сж потънали повече отъ 11 понтона и толкова лодки, стотини войници и военоначалници сж прѣдали Богу духъ въ вълнитѣ на Дунава. Повърхността на гигантския потокъ прѣзъ всичко врѣме се е обсипвалъ съ куршуми и гранати, хвърляни по всички посоки отъ отчаянитѣ защитници на турския брѣгъ. Обаче пристигането на тоя ешалонъ у Текирь-Дере оказва такава подкрѣпа на първия и дава такъвъ отпоръ на неприятеля, щото той, подъ натиска на храбритѣ нападатели, започва да отстъпва отъ своитѣ първоначални позиции съ голѣми жертви. Къмъ 5 часа заранъта на дѣсния брѣгъ излѣзалъ третия ешалонъ, подъ личното водителство на генералитѣ Драгомировъ и Скобелевъ 2-и и по тѣхното указание, се започналъ послѣдния отчаянъ бой за завземането Свищовскитѣ лозя и доминирующитѣ надъ града рѣтлини и хъмове. Стигането на нови подкрѣпления улеснили зада-